

Sygn. akt I Ns 32/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Beata Olewińska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z wniosku **P. S. (1)**

przy uczestnictwie **D. S. (1) i Gminy B.**

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a:

I/ ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy P. S. (1) i uczestniczki postępowania D. S. (1) wchodzi następujące przedmioty majątkowe:

1. prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...)

o powierzchni użytkowej 76,76 m², o wartości 40 876 zł;

2. samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004, o wartości 5 000 zł;

3. meble kuchenne o wartości 1 400 zł;

4. lodówka marki A. o wartości 75 zł,

5. zmywarka marki C. o wartości 75 zł,

6. płyta grzewcza gazowa marki W. o wartości 50 zł,

7. piekarnik do zabudowy marki W. o wartości 100 zł,

8. kuchenka mikrofalowa o wartości 25 zł,

9. okap kuchenny marki T. o wartości 25 zł,

10. pralka marki A. o wartości 75 zł,

11. instalacja centralnego ogrzewania w lokalu mieszkalnym położonym w B. przy ul. (...), o wartości 750 zł,

12. zestaw mebli pokojowych o wartości 350 zł,

13. szafa dwuczęściowa o wartości 1 000 zł,

o ogólnej wartości **49 801 zł** (czterdzieści dziewięć tysięcy osiemset jeden złotych);

II/ oddalić wniosek uczestniczki postępowania D. S. (1) o ustalenie nierównych udziałów jej i wnioskodawcy P. S. (1) w majątku wspólnym;

III/ dokonać podziału majątku wspólnego opisanego w punkcie I postanowienia w ten sposób, że wnioskodawcy P. S. (1) przyznać następujące przedmioty majątkowe:

1. prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...)

o powierzchni użytkowej 76,76 m², o wartości 40 876 zł;

2. meble kuchenne o wartości 1 400 zł;

3. lodówkę marki A. o wartości 75 zł,

4. zmywarkę marki C. o wartości 75 zł,

5. płytę grzewczą gazową marki W. o wartości 50 zł,

6. piekarnik do zabudowy marki W. o wartości 100 zł,

7. kuchenkę mikrofalową o wartości 25 zł,

8. okap kuchenny marki T. o wartości 25 zł,

9. pralkę marki A. o wartości 75 zł,

10. instalację centralnego ogrzewania w lokalu mieszkalnym położonym w B. przy ul. (...), o wartości 750 zł,

11. zestaw mebli pokojowych o wartości 350 zł,

12. szafę dwuczęściową o wartości 1 000 zł,

o łącznej wartości **44 801 zł** (czterdzieści cztery tysiące osiemset jeden złotych),

natomiast uczestniczce postępowania D. S. (1) przyznać samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004, o wartości **5 000 zł** (pięć tysięcy złotych);

IV/ ustalić, że uczestniczka postępowania D. S. (1) poczyniła nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 6 000 zł (sześć tysięcy złotych) oraz poniosła wydatki z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 16 093,28 zł (szesnaście tysięcy dziewięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia osiem groszy);

V/ zasądzić od wnioskodawcy P. S. (1) na rzecz uczestniczki postępowania D. S. (1) kwotę 19 900,50 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym oraz kwotę 11 046,64 zł tytułem zwrotu połowy poczynionych nakładów i poniesionych wydatków z majątku osobistego uczestniczki postępowania na majątek wspólny, łącznie kwotę **30 947,14 zł** (trzydzieści tysięcy dziewięćset czterdzieści siedem złotych czternaście groszy), płatną w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie zwłoki w płatności;

VI/ nakazać uczestniczce postępowania D. S. (1), aby opróżniła, opuściła i wydała na rzecz wnioskodawcy P. S. (1) lokal mieszkalny położony w B. przy ul. (...), w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia;

VII/ orzec o braku uprawnienia uczestniczki postępowania D. S. (1) do otrzymania lokalu socjalnego;

VIII/ ustalić, że wnioskodawca i uczestnicy postępowania ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie;

IX/ przyznać ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz adwokat B. K. z Kancelarii Adwokackiej w D. kwotę **4 428 zł** tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce postępowania z urzędu.

Sygn. akt **INs 32/14**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. S. (1) wniósł o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego byłych małżonków - jego i uczestniczki postępowania D. S. (2) (po ponownym zamążpójściu noszącej nazwisko (...)) wchodzi:

1. prawo najmu mieszkania o pow. 76,76 m kw., zlokalizowanego w B., ul. (...), o wartości ustalonej przez biegłego ds. szacowania nieruchomości,
2. samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004, o wartości 12.000 zł,
3. wyposażenie kuchni: meble kuchenne wraz z wyposażeniem, na które składają się: lodówka marki A., zmywarka marki C., płyta kuchenki gazowej marki W., piekarnik
w zabudowie W., mikrofalówka zabudowana marki M., okap kuchenny marki T. oraz inne drobne sprzęty kuchenne o łącznej wartości 20.000 zł,
4. piec wolnostojący o mocy 8 kW, rok prod. 2011, o wartości 1.600 zł,
5. wyposażenie łazienki z WC: wanna narożna, meble łazienkowe (...), piec, pralka A., kafelki, glazura o łącznej wartości 3.500 zł,
6. instalacja centralnego ogrzewania, w tym piec dwufunkcyjny T., 5 grzejników konwektorowych, komin spalinowy zewnętrzny, instalacja miedziana, o łącznej wartości 8.000 zł,
7. telewizor 29 cali marki SAMSUNG o wartości 600 zł,
8. zestaw komputerowy (komputer + monitor) o wartości 1.000 zł,
9. szafa z drzwiami przesuwными o wartości 3.500 zł,
10. zestaw mebli pokojowych w salonie o wartości 1.500 zł.

Wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego w ten sposób, by uczestniczce przyznać składniki ujęte w pkt. 5, 7 i 8, a jemu - w pkt. 4 i 10, zaś w pozostałej części, by uczestniczka spłaciła go, stosownie do jego udziału w majątku wspólnym.

W uzasadnieniu wniosku podał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 09.04.

2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 2659/12 małżeństwo jego i uczestniczki postępowania zostało rozwiązane przez rozwód. W skład ich majątku dorobkowego wchodzi zaś prawa i przedmioty wskazane we wniosku, w tym prawo najmu lokalu mieszkalnego, którego wartości dokładnie nie zna, dlatego może ją określić tylko biegły sądowy. Podał też, że byli małżonkowie dokonali już uprzednio podziału zadłużeń i każde z nich spłaca lub spłacił wspólne oraz odrębne kredyty. Ponieważ nie istnieje możliwość ugodowego dokonania podziału, wniosek stał się konieczny.

Uczestniczka postępowania, reprezentowana najpierw przez adwokata ustanowionego

z urzędu, wniosła zaś o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi:

- 1) prawo najmu lokalu mieszkalnego o pow. 76,76 m², położonego w B. przy ulicy (...),
- 2) samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004,
- 3) wyposażenie kuchni: meble kuchenne o wartości 1.000 zł, lodówka marki A. o wartości 100 zł. zmywarka marki C. o wartości 150 zł, płyta kuchenki gazowej marki W. o wartości 100 zł, piekarnik w zabudowie marki W. o wartości 150 zł, okap kuchenny marki Teka o wartości 50 zł,
- 4) pralka marki A. o wartości 150 zł,
- 5) instalacja centralnego ogrzewania, w tym piec dwufunkcyjny marki T., o wartości 1.500 zł,
- 6) telewizor SAMSUNG 29 cali o wartości 50 zł,
- 7) zestaw mebli pokojowych w salonie o wartości 500 zł.

Następnie wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego w ten sposób, aby:

- 1) przyznać jej samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004, o aktualnej wartości rynkowej 10.000 zł, z tym że przy uwzględnieniu kredytu spłacanego z jej majątku osobistego wartość ta wynosi 6.129,02 zł;
- 2) pozostałe składniki majątku wspólnego przyznać wnioskodawcy z obowiązkiem spłaty na jej rzecz.

Nadto wniosła o ustalenie nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym poprzez orzeczenie, iż ona przyczyniła się do gromadzenia majątku wspólnego w 3/4 części oraz

o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swojego stanowiska stwierdziła, że chcąc uniknąć „wieloletniego procesu oraz ewentualnej egzekucji komorniczej”, ze względu na wyrażoną przez wnioskodawcę chęć przejęcia pozostałych składników majątku przez niego, wnosi także o ich przyznanie wnioskodawcy z obowiązkiem spłaty, uwzględniając ceny wskazane przez wnioskodawcę. Ponadto co do wniosku o ustalenie nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym wskazała, że takie ustalenie jest uzależnione od spełnienia dwóch przesłanek: istnienia ważnych powodów przemawiających za odejściem od zasady wyrażonej w art. 43 § 1 k.r. i o. oraz różnego stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego. „Ważne powody” nie mają przy tym charakteru jedynie majątkowego. Sytuacja niejednakowego przyczyniania się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego podlega ocenie przez pryzmat norm etycznych (zasad współżycia społecznego). Podniosła, że Sąd Najwyższy już wiele lat temu podkreślał, że nie każda sytuacja, gdy występuje dysproporcja w zakresie przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego, uzasadnia ustalenie nierównych udziałów. „Ważne powody” istnieją wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie, w sposób rażący lub upoczywy nie przyczyniał się, w miarę swoich sił i możliwości zarobkowych, do powstania majątku wspólnego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano także, że ocenie podlega całokształt wykonywania przez małżonków ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli. Przyczynianie się małżonków do powstania majątku wspólnego polega na staraniach każdego z małżonków o należyte funkcjonowanie

i zaspokajanie potrzeb założonej przez nich rodziny. Chodzi zatem nie tylko o wysokość uzyskiwanych dochodów, ale także o sposób gospodarowania nimi, w tym racjonalność wydatków czy należyte gospodarowanie poszczególnymi przedmiotami majątkowymi. Przyczynianie się do powstania majątku wspólnego nie ogranicza się do osiągnięcia wymiernych korzyści ekonomicznych, ale może polegać także na podjęciu innych starań o należyte funkcjonowanie

rodziny. Wynika to jednoznacznie z art. 47 § 3 k.r. i o., nakazującego przy określaniu stopnia przyczynienia się do powstania majątku wspólnego uwzględniać także osobistą pracę przy wychowaniu dzieci

i prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego. Małżonkowie mogą bowiem porozumieć się co do podziału obowiązków, jakie obciążają każdego z nich (np. jedno z małżonków poświęca się karierze artystycznej czy naukowej, a drugie prowadzi gospodarstwo domowe i wspiera małżonka w jego działalności). Uczestniczka postępowania podkreśliła, iż wnioskodawca w czasie trwania małżeństwa nadużywał alkoholu, co w konsekwencji doprowadzało do zaniedbywania przez niego obowiązków oraz narażania rodziny na niepotrzebne, nadmierne wydatki, związane przede wszystkim z zakupem dużej ilości alkoholu. Wskazała również, iż wnioskodawca znęcał się fizycznie i psychicznie nad nią, co zostało stwierdzone w wyroku Sądu Rejonowego

w D. II Wydziału Karnego z dnia 7 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1238/12. Ponadto okolicznością uzasadniającą niniejszy sposób podziału jest konieczność opuszczenia przez nią wspólnego miejsca zamieszkania z uwagi na powtarzające się czynności przestępcze wnioskodawcy i brak możliwości zaznania poczucia bezpieczeństwa

w wynajmowanym mieszkaniu. Podała, że wnioskodawca ma dwa wyroki karne w sprawach

o znęcanie się nad rodziną, które są prawomocne. Stan zagrożenia, jaki budzi wnioskodawca

u niej jest na chwilę obecną tak duży, iż nie jest w stanie mieszkać ona w lokalu do którego może mieć dostęp wnioskodawca. Uzasadnionym jest zatem w chwili obecnej, aby wnioskodawca przejął umowę najmu, umożliwiając tym samym jej zorganizowanie sobie nowego miejsca zamieszkania.

W piśmie przygotowawczym z dnia 20 listopada 2015 r. wnioskodawca, ustosunkowując się do powyższego pisma przygotowawczego uczestniczki postępowania, zwłaszcza w zakresie podanej przez nią wartości ruchomości, oświadczył, że przyjmuje on wartość tychże składników wskazaną przez uczestniczkę i wnosi o rozliczenie składników według tych wartości. Oświadczył też, że przyjmuje te składniki, przy czym samochód winien zostać przyznany uczestniczce.

Natomiast wniósł o „odrzućcie” wniosku uczestniczki o ustalenie nierównych udziałów, a gdyby uczestniczka nadal forsowała powyższy wniosek, zastrzegł sobie prawo do złożenia w tym zakresie wniosków dowodowych. Podniósł, że nie polega zaś na prawdzie twierdzenie uczestniczki, iż to ona spłaciła kredyt rzekomo zaciągnięty na samochód z majątku osobistego. Przez większość czasu kredyt taki, gotówkowy, ale zaciągnięty na cel nieokreślony, m.in. na spłatę wcześniejszego kredytu, który dla uczestników zaciągnął P. S. (2) na zakup mebli, spłacany był ze wspólnego konta, gdzie wpływały wynagrodzenia również jego, a od listopada 2012 r. do 2013 r.

- wyłącznie takie wynagrodzenie oraz ewentualnie kilka razy zasiłek rodzinny na dzieci. Nie chciał z kolei komentować nieprawdziwych stwierdzeń uczestniczki, że boi się ona jego, że boi się zamieszkiwać w ich wspólnym mieszkaniu, że czuje się zagrożona itd., gdyż są to kwestie kompletnie bezpodstawne. Przypomniał tylko, że we wspólnym miejscu zamieszkania nie ma go od stycznia 2014 r., albowiem pracuje za granicą.

Postanowieniem z dnia 10 października 2017 r., mając na względzie skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi, Sąd wezwał do wzięcia udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania Gminę B.. Na rozprawie w dniu 12 lutego 2018 r. pełnomocnik tego uczestnika postępowania oświadczył, że nie kwestionuje żądania wniosku.

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2018 r. pełnomocnik wnioskodawcy zaproponował ugodowe załatwienie sprawy, w szczególności przez zapłatę na rzecz uczestniczki postępowania kwoty 30 000 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, na co jednak uczestniczka nie zgodziła się.

W piśmie przygotowawczym z dnia 31 października 2018 r., po zwolnieniu adwokata

z urzędu ustanowionego dla uczestniczki postępowania i wstąpieniu do sprawy pełnomocnika uczestniczki z wyboru, wniósł on o rozliczenie wydatków poczynionych przez uczestniczkę postępowania na pokrycie ciężarów obciążających objęty wspólnym prawem najmu lokal mieszkalny położony przy ulicy (...) w B. w postaci opłat eksploatacyjnych

i czynszowych za ten lokal, wynikających z 12 odcinków dla wpłacającego, 13 dowodów wpłat oraz 29 potwierdzeń przelewów o łącznej wartości 16.093,28 zł. W związku z powyższym na podstawie art. 207 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r. i o. wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz kwoty 8.046,64 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z utrzymaniem objętego wspólnym prawem najmu lokalu mieszkalnego.

Na rozprawie w dniu 26 listopada 2018 r. pełnomocnicy wnioskodawcy i uczestniczki postępowania zgodnie oświadczyli, że ustalili wspólnie wartość ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania w ten sposób, że wynoszą one:

- samochód osobowy - 5 000 zł,
- meble kuchenne - 1 400 zł,
- lodówka - 75 zł,
- zmywarka - 75 zł,
- płyta grzewcza - 50 zł,
- piekarnik - 100 zł,
- kuchenka mikrofalowa - 25 zł,
- okap kuchenny - 25 zł,
- pralka - 75 zł,
- instalacja centralnego ogrzewania - 750 zł,
- zestaw mebli pokojowych - 350 zł,
- szafa dwuczęściowa - 1 000 zł,

a nadto, że wysokość nakładu poniesionego z majątku osobistego uczestniczki na zakup samochodu wyniosła kwotę 6 000 zł, jak też, iż wysokość czynszu wolnego za lokal mieszkalny objęty podziałem wynosi 1 000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżeństwo wnioskodawcy P. S. (1) i uczestniczki postępowania D. S. (2), zawarte w dniu 22 lutego 1992 r., zostało rozwiązane przez rozwód (z winy wnioskodawcy) wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 09 kwietnia 2013 r. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 01 maja 2013 r.

Dowód: kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 09 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 2659/12.

W czasie trwania związku małżeńskiego wnioskodawca i uczestniczka postępowania nie zawierali żadnych umów majątkowych.

Okoliczność bezsporna.

W dniu 03 czerwca 1998 r. byli małżonkowie zawarli z Miejskim Zakładem (...) w B. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ulicy (...), o powierzchni użytkowej 76,76 m².

Dowód: kserokopie: umowy o najem lokalu mieszkalnego z dnia 03 czerwca 1998 roku zawartej pomiędzy Miejskim Zakładem (...) w B. a P. S. (1)

i D. S. (2), dotyczącej lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) i protokołu zdawczo - odbiorczego z dnia 03 czerwca 1998 roku Miejskiego Zakładu (...) w B.; akta lokalowe.

W trakcie małżeństwa wnioskodawca i uczestniczka postępowania nabyli: meble kuchenne o wartości 1 400 zł, lodówkę marki A. o wartości 75 zł, zmywarkę marki C. o wartości 75 zł, płytę grzewczą gazową marki W. o wartości 50 zł, piekarnik do zabudowy marki W. o wartości 100 zł, kuchenkę mikrofalową o wartości 25 zł, okap kuchenny marki T.

o wartości 25 zł, pralkę marki A. o wartości 75 zł, zestaw mebli pokojowych o wartości 350 zł i szafę dwuczęściową o wartości 1 000 zł. Wskazane wyżej ruchomości znajdują się na wyposażeniu przedmiotowego lokalu mieszkalnego.

Dowód: wydruki 10 zdjęć fotograficznych; zeznania świadków P. S., K. S.

i częściowo J. S.; przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Ponadto w lokalu tym została wykonana instalacja centralnego ogrzewania o wartości 750 zł.

Dowód: kserokopie: zapewnienia i warunków technicznych dostawy gazu dla celów grzewczych dla B. przy ulicy (...) z dnia 16 lipca 1998 roku, oświadczenia wystawionego przez J. G. technika budowlanego z dnia 16 września 1998 roku, zgłoszenia z dnia 17 września 1998 roku skierowanego do Urzędu Miejskiego w B., decyzji nr (...) z dnia 23 października 1998 roku, opinii nr (...) z dnia 23 listopada 1998 roku, oświadczenia z dnia 23 listopada 1998 roku wystawionego przez P.U.H.P. (...) w B., protokołu nr (...)

z dnia 01 grudnia 1998 roku wystawionego przez (...) Spółkę Akcyjną w W. Oddział

- Zakład (...) w W. Rejon Gazowniczy w D., rozliczenia wykonanych prac wystawionego przez P.U.H.P. (...) w B. skierowanego do wnioskodawcy P. S. (1), pisma Starostwa Powiatowego w D. z dnia 17 sierpnia 1999 roku skierowanego do wnioskodawcy P. S. (1) i opinii nr (...) z dnia 08 września 2006 roku; przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Majątkiem wspólnym wnioskodawcy i uczestniczki postępowania objęty jest także samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004, o wartości 5 000 zł.

Dowód: kserokopia ubezpieczenia komunikacyjnego Polisa (...) nr (...) zawartej pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.

a uczestniczką postępowania D. S. (2) oraz potwierdzenia dowodu wpłaty z dnia 10 grudnia 2013 roku; przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Samochód ten został nabyty na kredyt, który w części został spłacony przez uczestniczkę postępowania, a wartość nakładu poniesionego z majątku osobistego uczestniczki na ten cel wyniosła kwotę 6 000 zł.

Dowód: kserokopie: aneksu nr 1 do umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 13 grudnia 2013 roku, zawartej pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a uczestniczką postępowania D. S. (2) i zaświadczenia z dnia 19 lutego 2014 roku wystawionego przez Bank (...) Spółkę Akcyjną I Oddział w B., odpisy zaświadczeń Banku (...) SA I Oddziału w B. z dnia 19 lutego 2014 roku i Centralnego O. Operacji Bankowych w L. z dnia 06 lipca 2016 roku; przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Wnioskodawca pracował od samego początku zawarcia małżeństwa z uczestniczką postępowania. Najpierw w sklepie (...), od maja 1992 roku do jesieni 1993 roku. Później znalazł pracę w (...) i tam pracował na stanowisku drukarza, od jesieni 1993 roku do 2007 roku. Następnie pracował na kontrakcie w firmie (...), wyjeżdżał za granicę, były to wyjazdy do W., Austrii, Nigerii, Holandii, Austrii, od jesieni 2007 roku do lata 2009 roku. Po powrocie z zagranicy zajmował się serwisem gaśnic, pracował w tym charakterze przez okres 3 lat, do 2012 roku.

Uczestniczka postępowania w początkowym okresie małżeństwa, do 1997 roku, nie pracowała, zajmowała się dziećmi. Później pracowała w (...) na przędzalni, około 9 lat. Następnie zatrudniona była w firmie (...), przez rok, później zaś w firmie (...).

Następnie wyjeżdżała okresowo do pracy w Niemczech, jeździła tam na 4 tygodnie, a po 4 tygodniach wracała do Polski. Trwało to około 4 lat.

Małżonkowie w równym stopniu przyczyniali się do powstania majątku dorobkowego.

Dowód: kserokopie: zaświadczenia Banku Spółdzielczego w D. z dnia 04 czerwca 2008 roku oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia uczestniczki postępowania

z dnia 20 lutego 2014 roku; zeznania świadka P. S.; przesłuchanie wnioskodawcy

i uczestniczki postępowania.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie II Wydziału Karnego z dnia 07 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 1238/12 wnioskodawca P. S. (1) został uznany za winnego popełnienia występku z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegającego na tym, że w okresie od stycznia 1994 roku do września 2012 roku w B. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną D. S. (2), za co wymierzono mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, orzeczono wobec niego dozór kuratora sądowego oraz zobowiązano go do powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu i do poddania się leczeniu odwykowemu. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 09 lutego 2013 roku.

Ponadto toczyła się w tutejszym Sądzie II Wydziale Karnym kolejna sprawa przeciwko wnioskodawcy o znęcanie się nad uczestniczką postępowania, pod sygn. akt K 357/14.

Dowód: kserokopie: zawiadomienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie II Wydziału Karnego

z dnia 18 lutego 2013 roku skierowanego do uczestniczki postępowania D. S. (2), zaświadczenia z dnia 21 stycznia 2013 roku wystawionego przez (...) Poradnię Uzależnienia i Współuzależnienia od Alkoholu w B., zaświadczenia lekarskiego

z dnia 20 lutego 2014 roku wystawionego przez (...) Poradnię Uzależnienia i Współuzależnienia od Alkoholu w B., upomnienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie II Zespołu (...) ds. Orzeczeń Karnych w sprawie sygn. akt Doz 65/13 z dnia 28 października 2013 roku, zawiadomienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie II Wydziału Karnego

z dnia 06 czerwca 2014 roku w sprawie o sygn. akt K 357/14.

Z kolei w dniu 13 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w sprawie o sygn. akt I C 1805/13 wydał wyrok, w którym nakazał wnioskodawcy P. S. (1), aby opróżnił i opuścił oraz wydał uczestniczce postępowania D. S. (2) lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku numer (...) przy ulicy (...)

w B., przy czym powodem opróżnienia lokalu było stosowanie przemocy w rodzinie.

Dowód: kserokopie: wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie I Wydziału Cywilnego z dnia 13 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt I C 1805/13 i wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy II Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 10 czerwca 2014 roku w sprawie o sygn. akt II Ca 340/14.

Obecna wysokość czynszu najmu za przedmiotowy lokal mieszkalny wynosi kwotę 270,38 zł. Wnioskodawca i uczestniczka postępowania zgodnie natomiast ustalili, że wysokość czynszu wolnego za lokal mieszkalny objęty podziałem wynosi 1 000 zł miesięcznie.

Dowód: pismo (...) Sp. z o.o. w B. z dnia 17 września 2018 roku wraz z załącznikiem - wyczeniem ogólnej kwoty opłat od września 2018 roku dla lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ulicy (...) oraz z dnia 11 października 2018 roku wraz z załącznikiem - wyczeniem ogólnej kwoty opłat od września 2018 roku; przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Uczestniczka postępowania poczyniła wydatki na pokrycie ciężarów obciążających objęty wspólnym prawem najmu lokal mieszkalny położony przy ulicy (...) w B. w postaci opłat eksploatacyjnych i czynszowych za ten lokal, wynikających z 12 odcinków dla wplacającego, 13 dowodów wpłat oraz 29 potwierdzeń przelewów, o łącznej wartości 16.093,28 zł.

Dowód: odpisy dowodów wpłat (k. 503-519 akt).

Po zapadnięciu wyroku eksmisyjnego, to jest w styczniu 2014 r. wnioskodawca wyprowadził się z przedmiotowego lokalu mieszkalnego.

Obecnie pracuje i mieszka w Niemczech. Jego zarobki wynoszą około 1 100 euro miesięcznie, z czego 700 euro przeznacza na stałe opłaty, zaś na bieżące utrzymanie pozostaje mu kwota około 200 euro miesięcznie. W sierpniu 2019 r. chciałby powrócić do kraju, gdyż do tego czasu nabędzie już uprawnienia emerytalne w Niemczech.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy.

Uczestniczka postępowania od kilku lat mieszka w Norwegii. Wyszła tam ponownie za mąż, za obywatela Norwegii i obecnie nosi nazwisko (...). Z małżeństwa tego ma dziecko. Przed urodzeniem dziecka pracowała przez dwa miesiące, zaś obecnie podjęła nowe zatrudnienie. Jej zarobki wynoszą około 5 000 zł miesięcznie, w przeliczeniu na walutę polską. Otrzymuje także zasiłek rodzinny na dziecko w kwocie 980 koron norweskich.

Dowód: przesłuchanie uczestniczki postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Małżeństwo wnioskodawcy i uczestniczki postępowania, zawarte dnia 22 lutego 1992 r., zostało rozwiązane przez rozwód z dniem 01 maja 2013 r., z tą datą więc ustala między nimi również wspólność ustawowa.

Zgodnie zaś z przepisem art. 31 ust. 1 k.r. i o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego

z nich (majątek wspólny), przedmioty majątkowe nieobjęte zaś wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Na majątek wspólny zatem składają się przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej. Jedynie w ściśle i wyczerpująco wymienionych przez Kodeks rodzinny i opiekuńczy wypadkach, nabyty w czasie trwania ustroju wspólności ustawowej przedmiot majątkowy nie zwiększa stanu majątku wspólnego, lecz staje się z mocy art. 33 k.r. i o. przedmiotem majątku osobistego. Artykuł 31 k.r. i o. wyraża zasadę ogólną,

a art. 33 pkt 1-10 k.r. i o. wyjątki od tej zasady. Taki rozkład zasady i wyjątków rozstrzyga wszelkie wątpliwości co do tego, czy konkretny przedmiot majątkowy należy zaliczyć do majątku wspólnego, czy też osobistego. Ponadto należy zaznaczyć, że Kodeks rodzinny i opiekuńczy

w zasadzie nie zawiera własnych unormowań dotyczących podziału majątku, który był objęty wspólnością ustawową, w art. 46 k.r. i o. znajduje się jedynie odesłanie do przepisów o dziale spadku. Problematykę wspólności majątku wspólnego i jego sądowego podziału normują zatem

w sferze materialnoprawnej art. 1035-1046 k.c., przy czym art. 1035 k.c. zawiera kolejne odesłanie, nakazując stosować odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, a w sferze proceduralnej art. 566 i 567 k.p.c. oraz art. 680-689 k.p.c. W art. 688 k.p.c. znajduje się zaś kolejne odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności, w szczególności do art. 618 § 2 i 3 k.p.c.

Podstawową kwestią w sądowym podziale majątku wspólnego jest zatem ustalenie składu majątku podlegającego podziałowi. Przedmiotem tego podziału winien być, zgodnie z art. 1038 § 1 k.c. w zw. z art. 46 k.r. i o., cały majątek objęty wspólnością. W myśl art. 684 k.p.c. skład

i wartość tego majątku ustala sąd, który określa, jakie przedmioty majątkowe podlegają podziałowi, przy czym zauważyć należy, iż norma art. 684 k.p.c. nie stwarza dla sądu uprawnień do prowadzenia z urzędu dochodzenia mającego na celu ustalenie, czy i jakie składniki majątku podlegają jeszcze podziałowi oprócz tych wskazanych przez zainteresowanych w sprawie.

W rozpoznawanej sprawie w istocie nie było sporu między byłymi małżonkami zarówno co do składu ich majątku wspólnego, jak i wartości tego majątku, wobec zgodnych oświadczeń złożonych przez pełnomocników wnioskodawcy i uczestniczki postępowania na rozprawie w dniu 26 listopada 2018 r. W związku z powyższym Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego podlegającego sądowemu podziałowi wchodzi następujące przedmioty majątkowe o ustalonej wartości: samochód osobowy marki C. (...), rok produkcji 2004, o wartości 5 000 zł, meble kuchenne o wartości 1 400 zł, lodówka marki A. o wartości 75 zł, zmywarka marki C. o wartości 75 zł, płyta grzewcza gazowa marki W. o wartości 50 zł, piekarnik do zabudowy marki W. o wartości 100 zł, kuchenka mikrofalowa o wartości 25 zł, okap kuchenny marki T. o wartości 25 zł, pralka marki A. o wartości 75 zł, instalacja centralnego ogrzewania w lokalu mieszkalnym położonym w B. przy ul. (...), o wartości 750 zł, zestaw mebli pokojowych o wartości 350 zł i szafa dwuczęściowa o wartości 1 000 zł.

Nie budziła także wątpliwości przynależność do majątku wspólnego prawa najmu lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 76,76 m².

Natomiast wartość prawa najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego Sąd wyliczył

w sposób wskazany w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 09 maja 2008 r. (III CZP 33/08, OSNC 2009/6/86), albowiem w żaden sposób nie można było zgodzić się z wartością tego prawa wskazaną przez uczestniczkę postępowania. W powyższej uchwale Sąd Najwyższy przyjął, że wartość prawa najmu lokalu komunalnego, za który opłacany jest czynsz w wysokości ustalonej

w uchwale rady gminy, wydanej na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, objętego podziałem majątku wspólnego, odpowiada różnicy pomiędzy czynszem opłacanym a czynszem wolnym,

z uwzględnieniem, w konkretnych okolicznościach, okresu prawdopodobnego trwania stosunku najmu. Należy przy tym wskazać, że w niniejszej sprawie Sąd ustalił samodzielnie wysokość czynszu wolnego, mimo że wnioskodawca i uczestniczka postępowania zgodnie ustalili, że wysokość czynszu wolnego za lokal mieszkalny objęty podziałem wynosi 1 000 zł miesięcznie. Sąd oparł się w tym przedmiocie na zestawieniu Burmistrza Miasta B. dotyczącego danych czynszów najmu lokali mieszkalnych nienależących do zasobu mieszkaniowego za 2017 rok, położonych na obszarze

Gminy B. (Dz. Urz. Woj. Dol. z dnia 5 kwietnia 2018 r., poz. 1742) i ustalił, że wartość czynszu wolnego za lokal mieszkalny o powierzchni 76,76 m² wynosi kwotę 611,01 zł (76,76 m² x 7,96 zł jako stawka czynszu za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu, przy powierzchni lokalu powyżej 60 m² do 80 m² w standardzie wysokim). Mając więc powyższe na uwadze, w oparciu o powołaną wyżej uchwałę Sądu Najwyższego, Sąd wyliczył szacunkową wartość prawa najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego w następujący sposób: czynsz wolny

– 611,01 zł, czynsz opłacany – 270,38 zł. różnica pomiędzy czynszem wolnym a opłacanym

– 340,63 zł. Biorąc pod uwagę statystyczną długość życia mężczyzn w Polsce, przy obecnym wieku wnioskodawcy (Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 27 marca 2018 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn /M.P. z 2018 r., poz. 329/), okres prawdopodobnego trwania stosunku najmu wyniósłby 388,5 miesiąca, co dałoby wartość prawa najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego (po zaokrągleniu) – 132 330 zł (388,5 miesięcy x 340,63 zł), a więc byłaby ona zbliżona do wartości rynkowej prawa własności takiego lokalu mieszkalnego. Dlatego też, kierując się wskazaniem Sądu Okręgowego w Świdnicy wyrażonymi w podobnych sprawach, w szczególności co do przewidywanego okresu trwania stosunku najmu, przy założeniu, że na terenie Gminy B. okres oczekiwania na uzyskanie prawa do najmu lokalu mieszkalnego z zasobów gminnych wynosi około 10 lat, Sąd przyjął, iż wskazaną wyżej różnicę pomiędzy czynszem wolnym a czynszem regulowanym należy pomnożyć przez 120 miesięcy, co daje (po zaokrągleniu) wartość prawa najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego w kwocie 40 876 zł (340,63 zł x 120 miesięcy).

Dlatego też, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie

I postanowienia.

Zdaniem Sądu, w świetle zebranych w sprawie dowodów, nie można natomiast uwzględnić wniosku uczestniczki postępowania o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że przepis art. 43 § 1 k.r. i o, stanowi, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, jednak – zgodnie z § 2 tego artykułu

– z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Z treści tego przepisu wynika zasada, że po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej i majątku, który był objęty tą wspólnością, udziały małżonków w majątku wspólnym są równe. Jednakowe pod względem wielkości udziały małżonków w majątku wspólnym są wyrazem równego traktowania małżonków i ich równouprawnienia w stosunkach majątkowych po ustaniu wspólności majątkowej. To rozwiązanie jednak nie we wszystkich okolicznościach będzie właściwe, w pewnych bowiem wypadkach może okazać się krzywdzące dla jednego z małżonków. Dlatego ustawodawca wart. 43 § 2 k.r. i o. przewidział możliwość ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wskazane w tym przepisie. Omawiany przepis określa dwie przesłanki ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym. Pierwszą jest niejednakowy sposób przyczyniania się małżonków do powstania tego majątku, drugą stanowią „ważne powody”. Obie przesłanki muszą być spełnione łącznie

i pozostawać w określonej relacji. Z jednej strony żadne „ważne powody” nie uzasadniają same przez się ustalenia nierównych udziałów, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy, z drugiej – różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania tego majątku bierze się pod uwagę dopiero wtedy, gdy za ustaleniem nierównych udziałów przemawiają „ważne powody”. Pod pojęciem „przyczynienia się” małżonków do powstania majątku wspólnego, którego sprecyzowanie – jak podkreśla się w piśmiennictwie

– natrafia na trudności, należy rozumieć nie tylko działania małżonków prowadzące bezpośrednio do powiększenia substancji majątku wspólnego, ale całokształt ich starań o założoną przez zawarcie małżeństwa rodzinę i zaspokojenie jej potrzeb. O stopniu tego przyczynienia się nie decyduje wyłącznie wysokość zarobków lub innych dochodów osiągniętych przez małżonków. Dla jego określenia ma znaczenie także np. nakład pracy przy wychowywaniu dzieci

i we wspólnym gospodarstwie domowym (art. 43 § 3 k.r. i o.). „Ważne powody” w rozumieniu art. 43 § 2 k.r. i o. nie zachodzą więc w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczyniał się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych.

O tego rodzaju postawie wnioskodawcy w niniejszej sprawie nie może być mowy, skoro przez prawie cały czas trwania małżeństwa pracował on zarobkowo. Nie może też mieć rozstrzygającego znaczenia fakt, że wnioskodawca nadużywał alkoholu i dopuszczał się znęcania fizycznego

i psychicznego nad uczestniczką postępowania. W szczególności bowiem nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym okoliczności wskazane na uzasadnienie wniosku wymienione w piśmie przygotowawczym uczestniczki postępowania z dnia 21 października 2015 r., o czym świadczą zarówno dowody z dokumentów, jak i zeznania świadków, w tym P. S. (2). Z tych wszystkich względów nie można przyjąć, że wnioskodawca przyczynił się w mniejszym stopniu do powstania majątku wspólnego. Jego wkład w zaspokojenie potrzeb rodziny i nakład pracy przy wychowywaniu dzieci był bowiem taki sam, jak uczestniczki postępowania.

Dlatego orzeczono jak w punkcie II postanowienia.

Dokonując zaś podziału majątku wspólnego (punkt III postanowienia) Sąd miał na względzie aktualny stan posiadania poszczególnych składników tego majątku przez wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania, a w szczególności ich zgodne stanowisko w zakresie sposobu podziału. Według art. 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych. Podobną regulację zawiera art. 623 k.p.c. który stanowi, że sąd dokonuje podziału na części odpowiadające wartością udziałom współwłaścicieli z uwzględnieniem wszelkich okoliczności, zgodnie z interesem społeczno - gospodarczym, a różnice wartości wyrównuje się przez dopłaty pieniężne. Sąd uznał zatem za uzasadnione przyznanie wnioskodawcy P. S. (1) następujących przedmiotów majątkowych: prawa najmu lokalu mieszkalnego położonego

w B. przy ul. (...) oraz wyposażenia tego lokalu, o łącznej wartości 44 801 zł, natomiast uczestniczce postępowania samochodu osobowego o wartości 5 000 zł.

W punkcie IV postanowienia Sąd uwzględnił w całości żądanie uczestniczki postępowania zwrotu nakładów i wydatków poczynionych z jej majątku osobistego na majątek wspólny, opartego na przepisie art. 45 § 1 k.r. i o. i przepisach art. 567 § 1 w zw. z art. 686 k.p.c., skoro

w istocie wnioskodawca przyznał fakt poczynienia takich nakładów i poniesienia tych wydatków, jak też ich wysokość. Dlatego ustalił, że uczestniczka postępowania poczyniła nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny (zakup samochodu) w kwocie 6 000 zł oraz poniosła wydatki

z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci opłat eksploatacyjnych i czynszowych za przedmiotowy lokal po ustaniu wspólności ustawowej w kwocie 16 093,28 zł.

W tej też sytuacji uzasadnione było zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwoty 19 900,50 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym oraz kwoty

11 046,64 zł tytułem zwrotu połowy poczynionych nakładów i poniesionych wydatków z majątku osobistego uczestniczki postępowania na majątek wspólny, łącznie zatem kwoty 30 947,14 zł. Mając na uwadze stanowisko wnioskodawcy co do możliwości jednorazowej zapłaty takiej kwoty, Sąd przyjął, iż jej płatność ma nastąpić w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia, z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w razie zwłoki w płatności.

Mając powyższe na uwadze, na mocy powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie

V postanowienia.

Konsekwencją dokonanego podziału jest obowiązek wydania przez uczestniczkę postępowania wnioskodawcy przedmiotowego lokalu mieszkalnego, zajmowanego dotychczas tylko przez uczestniczkę. Dlatego też, w oparciu o przepisy art. 624 k.p.c. w zw. z art. 687 k.p.c.

i art. 567 § 3 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie VI postanowienia, przy czym termin wydania lokalu skorelował z terminem płatności przez wnioskodawcę należności z punktu V. Jednocześnie, mając na uwadze zaspokojone przez uczestniczkę potrzeby mieszkaniowe, orzekł o braku uprawnienia uczestniczki do otrzymania lokalu socjalnego (punkt VII postanowienia).

Orzeczenie o kosztach postępowania (punkt VIII postanowienia) znajduje oparcie

w przepisie art. 520 § 1 k.p.c., według którego każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej Sąd postanowił w oparciu o przepisy § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461), które stanowią, iż koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę w wysokości nie wyższej niż 150% stawek minimalnych, o których mowa w rozdziałach 3-5 oraz
- 2) niezbędne, udokumentowane wydatki adwokata.

Jednocześnie według przepisu § 2 ust. 3 powołanego rozporządzenia, w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty,

o których mowa w ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. W niniejszej sprawie, w świetle przepisów § 7 pkt 10 w zw. z § 6 pkt 6 powołanego rozporządzenia, za prowadzenie sprawy przysługiwało adwokatowi wynagrodzenie w kwocie 3 600 zł, powiększone o stawkę VAT wynoszącą 23%, czyli o kwotę 828 zł, co daje łącznie kwotę 4 428 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak

w punkcie IX postanowienia.